

Ng i H ng Kông s ng i nh p c t Hoa l c làm m t b n s c

Trung tâm thành ph H ng Kông và c ng Victoria nhìn t Thái Bình S n, ngày 7/7/11. Reuters

« Ng i Hoa t Hoa l c : Không, xin c m n ! ». Đó là t a đ bài báo c a t Nam Ph ng Chu M t xu t b n t i Qu ng Đông, đ c Le Courrier International trích d ch.

Bài vi t phân tích v vi c, tr c hi n t ng hàng lo t ng i Trung Hoa l c đ a đ vào H ng Kông, ng i dân đ c khu này đang lo s b n s c c a H ng Kông s b m t đi trong th i gian t i.

Bài báo kể về Lawrence, sinh viên năm thứ ba mới trở về quê hương Hồng Kông, hồi đầu tháng Ba đã gia nhập vào một nhóm trên Facebook mang tên « Lạc lõng bên quê hương Hồng Kông ».

Trước đó không lâu, chính quyền quê hương đã quy định trả lại 6.000 đô-la Hongkong (tương đương 550 euro) cho tất cả những người thuộc quê hương trú tại các khu kinh tế này, để bù vào việc vượt giá gia tăng.

Một số người đã đầu tranh đòi trả lại cho những người nhập cư mới đến Hồng Kông dưới 7 năm. Người cũ, nhóm « Lạc lõng bên quê hương Hồng Kông » phản đối việc dành các món trả lại xã hội cho những người mới đến.

Lawrence không bao giờ nghĩ đến là chỉ hai ngày sau khi thành lập nhóm, đã có đến 400 thành viên gia nhập.

Bắt đầu từ cú điểm khởi đầu của một phần Hoa Kỳ mới nhập cư gây nên những dây nóng của một kênh truyền hình để trích. Cuộc gọi này nhanh chóng được đưa lên YouTube với tựa là « Một người nhập cư cay cú vì nghèo khổ kích thích chính quyền là bắt công ». Clip này lan truyền qua Facebook, chỉ trong vài ngày đã có đến 120.000 lượt người nghe.

Ngày 6/3, cuộc biểu tình đầu tiên « chống lại một ngân sách với tầm nhìn ngắn hạn » đã tập trung trước hàng chục ngàn người tại trung tâm Hồng Kông, và đã có những xô xát với những người nhập cư trên tuyến đường biểu tình.

Ngày 8/3, một nhóm mới lại được thành lập trên Facebook với thông điệp mạnh mẽ như sau : « Những người nhập cư mới đến không có quyền hưởng 6.000 đô-la, đó là trả lại dành cho những người trú nhân. Hãy tập hợp lại để có trên 100.000 người hưởng một đích đầu tranh của chúng ta ». Chỉ một tuần, đã có trên 80.000 người gia nhập nhóm. Đến ngày 10/4, lại thêm một cuộc biểu tình mới với biểu ngữ « Không trả lại cho những người nhập cư ».

Những người không chỉ những người nhập cư, mà chính những người biểu tình tự ra đời cũng với tất cả những người tại Trung Hoa Kỳ đã nói chung. Họ phản đối việc người tại Trung Quốc đã xô sang tìm mua sản phẩm dành cho trẻ em khi nhu cầu cung cấp, làm cho các ông bà

mà Hồng Kông không mua được sữa cho con.

Bên cạnh đó là hiện tượng nhu cầu phụ nữ Trung Quốc mang thai sang Hồng Kông để sinh con, khiến các bệnh viện phụ sản tại đây quá tải. Đó là do chính sách mới gia đình chỉ có một con không áp dụng cho đặc khu Hồng Kông, do vậy tỷ lệ tăng dân số tại Trung Quốc mà không phải hạn chế cho các bác sĩ, y tá. Và nhất là các trẻ em sinh ra tại Hồng Kông được đi học miễn phí, và báo hiếm muộn cũng hưởng như miễn phí.

Theo thống kê, từ năm 2004 đến cuối tháng 2/2011, có đến gần 74% trên tổng số 310.000 người nhập cảnh vào Hồng Kông là phụ nữ Trung Quốc lấy chồng tại Hồng Kông. Các phụ nữ này chỉ có giấy phép cho một lần đi, không có giấy phép cư trú thường xuyên, và nếu vậy họ không được hưởng các trợ cấp, nhà ở xã hội cũng như không có quyền bầu cử.

Báo chí Hồng Kông nói nhu cầu về lương thực tại Trung Quốc lúc đầu đầu vào đây, nhất là sữa lương thực tại Trung Quốc mua nhà cửa sang trọng, khiến giá đầu vào của Hồng Kông tăng lên.

Đa số người Hồng Kông tỏ ra không ưa các tay giàu có tại Trung Quốc, làm giàu trong một thời gian rất ngắn nhờ vào văn hóa lợi không theo kịp. Những người Nam Phiêng Chu Mạnh thì bị nhìn nhận rằng đa số là các doanh nhân, chuyên gia, các ngôi sao, họ mua nhà ở Trung Quốc là để đi dạo đi khắp nơi trên thế giới mà thôi.

Kể từ năm 2003 đến 2010, đã có tổng cộng 119 triệu lượt khách du lịch từ Trung Quốc đến Hồng Kông. Chỉ tiêu trung bình của khách Trung Quốc lưu trú qua đêm ở đặc khu kinh tế này từ 477 euro nay lên đến 675 euro.

Trên các đường phố Hồng Kông ngày nay, ngày càng thấy nhu cầu mua sắm của Trung Hoa lúc đầu. Những bà mẹ già con đi học tiếng quan thoại – ngôn ngữ chính thức của Trung Quốc, những người hiếm hoi sáng lập các công ty quốc doanh Trung Quốc tại những khu phố sầm uất nhất Hồng Kông.

Có người mua mai, người không mua nên những người bán những khu phố thường mua, ăn uống nơi tiếng - như Tiềm Sa chúng họ - coi thường, thì phải nói tiếng quan thoại! Nhu cầu người lo sợ

r ng đang đi n ra m t quá trình th ng nh t êm d u và dài lâu gi a Trung Qu c v i H ng Kông.

Bài báo k t lu n, n u trong th p niên 70 ng i dân H ng Kông g n bó v i m nh đ t c a mình cùng v i vi c c i thi n h th ng phúc i xã h i, thì l p tr H ng Kông ngày nay đang c g ng tái kh ng đ nh b n s c c a mình, b ng cách ch ng ch i i v i các cú s c liên ti p do làn sóng nh p c t Trung Hoa l c đ a tràn đ n.

Bà Yingluck, «cái bóng» c a ông Thaksin li u có đ c tr n quy n lãnh đ o Thái Lan?

Cũng liên quan đ n châu Á, tu n báo Le Nouvel Observateur có bài vi t mang t a đ « S ph c thù c a ng i b bu c ph i l u vong ». Bài báo cho r ng chi n th ng trong cu c b u c v a qua c a bà Yingluck Shinawatra, em gái c a c u th t ng Thaksin đang s ng l u vong, là m t cái tát vào m t quân đ i và gi i th ng l u Thái Lan.

Nh ng thông tin viên c a t báo Bangkok cũng đ t câu h i, li u h có đ yên cho bà lãnh đ o hay không ?

Ng i vi t ví von, chính ông Thaksin đã đ các h t xúc x c t Dubai, và em gái c a ông ta là bà Yingluck đã gom tr n sòng b c. Bà tr thành bi u t ng cho s ph n công c a phe Áo Đ , sau khi phe này b đàn áp tan tác năm ngoái. Tác gi g i đây là m t chi n th ng qua y quy n, và cho bi t theo l i đ n đ i t i th đô Thái Lan, thì ông Thaksin không ng n ng i huy đ ng m i ph ng ti n, k c vi c tuy n đ ng ng i đã t ng ch huy chi n đ ch tranh c c a bà Hillary Clinton h i năm 2008.

Ch trong vòng đúng sáu tu n l , n doanh nhân 44 tu i Yingluck b ng ch c đ c đ b t thành ng i k v , và ông Thaksin đã hóa thân trong ng i em gái đ c ông c ng chi u nh t. T di n đàn này sang h i ngh n , bà Yingluck b ng bi n thành m t chính khách đáng g m.

Th t ng s p m n nh m Abhisit Vejjajiva không h đoán tr c đ c vi c này, trong khi hàng tri u nông dân Thái Lan n c da cháy n ng trong hai tháng qua ch chú m c vào ng i đ p Yingluck cao ráo, tr ng tr o. Dù có h c hai năm Kentucky, Hoa K , bà Yingluck l i nói m t th ti ng Anh pha tr n theo ki u các ông ch nh ng i Tàu, không th so sánh đ c v i các bài

di n văn hùng bi n c a ông Abhisit, đ c đào t o Oxford và Eton. Nh ng gi i nông dân và công nhân thì ch tin vào nh ng l i nói c a bà Yingluck.

Theo tác gi , h i m t đã ch m đ t v i chi n th ng c a b n sao ông Thaksin. Nh ng h i hai thì n ào h n, vì ai cũng mu n nói thay bà Yingluck. Các c v n kinh t c a bà khoe khoang v đ i ng ũ « dream team » và loan báo m t lo t các bi n pháp đáng ng nh tăng l ng t i thi u, ki m soát ti n t , giá xăng d u...khi n bà ph i ch nh l i.

Ng i ta còn nêu ra s tr l i huy hoàng c a ông Thaksin, và bà Yingluck l i ph i đ nh chính. M t nhà đ u tranh cho n quy n nh n xét : « Bà ta ch là m t con r i. N u ông Thaksin ra l nh b u cho con chó c a ông ta thì nh ng ng i ng h ông cũng b u thôi ».

Bài vi t cho r ng còn ph i ch xem bà Yingluck có thành công trong vi c thoát kh i cái bóng c a ng i anh đã làm đ t n c b phân c t i đa, cũng nh quân đ i và gi i th ng l u có đ yên cho bà lãnh đ o hay không.

Chính quy n Malaysia s đ ng bàn tay s t v i ng i bi u tình

Cũng v chính tr châu Á, Le Courrier International đăng bài đ ch t báo Malaysiakini c a Malaysia, mang t a đ « Nhà n c thò ra móng vu t », nói v vi c chính quy n Kuala Lumpur liên t c tr n áp các nhà đ i l p.

Bài báo k ra m t lo t, t đ a gi t cho đ n kh ng b , câu l u, b t giam hàng trăm ng i vì h m c áo màu vàng – màu áo c a nh ng ng i ph n kháng, cho đ n vi c k t t i là t ch c b t h p pháp. Vi c này x y ra Mi n Đi n hay Zimbabwe chẳng ? Không, đó là Malaysia, m t qu c gia đã đ c đ c l p t 54 năm qua, di n ra ngay vào tháng B y năm 2011 này. Gi i lãnh đ o Kuala Lumpur đang m c b nh hoang t ng, hay Malaysia đã tr thành m t Nhà n c công an ? Đi u gì đã thúc đ y nhà c m quy n s đ ng bàn tay s t ?

Tác gi cho bi t, ch đ n gi n là t p h p các hi p h i mang tên Bersih (có nghĩa là « trong s ch ») đã t ch c m t cu c bi u tình hòa bình đòi h i c i cách th th c b u c , đ nh ng k b u c t i đ c công b ng h n.

Kể từ khi giành độc lập vào năm 1957 đến nay, Ủy ban bầu cử của họ đóng vai trò trung tài công minh đúng nghĩa. Và thế là các cơ quan chính phủ đã chia khu vực bầu cử một cách có lợi cho mình, chỉ có một đảng là đảng UMNO cầm quyền từ thời đó đến nay gần như độc quyền tuyên truyền. Thời gian vận động tranh cử bắt rút ngắn còn có 7 đến 10 ngày, và đảng cầm quyền thường mua chuộc cử tri bằng quà cáp, tiền bạc và các lợi ích khác.

Tác giả bài báo tỏ ra bức xúc : Không hề có luật lệ nào ở Malaysia cầm quyền vì ta mặc áo màu vàng, ngay cả khi đi đến tài Bình Nhưỡng cũng không bắt người vì màu áo họ chọn. Trong khi các đảng phái thủ đô Kuala Lumpur ngày càng mất an ninh, thì cảnh sát lại đi trấn áp những công dân không ủng hộ chính quyền từ do ngôn luận, tập họp và lập hội của họ.

Bài viết nhận định, lo sợ cho thế kỷ khi giới lãnh đạo bắt đầu mua bám vùi quyên lút, thì cuối cùng họ đều bị đào thải, vận động chỉ là thời gian.

Afghanistan : US Go Home !

Nhìn chung, đã vào hè, nên các tuần báo Pháp chọn những chủ đề nhẹ nhàng. Le Nouvel Observateur dành 20 trang cho sự độc biệt về New York, Le Point tìm hiểu những nơi chốn độc biệt dành cho người giàu, còn Le Figaro Magazine chú ý đến việc vì sao khách du lịch thích tìm đến những hòn đảo gió để đi dạo.

Le Monde Magazine chú trọng đến « Bị kích Hy Lạp hai ». Còn họ sẽ có Le Courrier International với việc rút quân khỏi Afghanistan mang tên « US Go Home ! ».

Sau mười năm hiện diện ở Afghanistan, các lực lượng của Mỹ và các nước phương Tây khác tại đây sẽ bắt đầu rút quân. Người dân Afghanistan, độc biệt là tại thủ đô Kaboul lâu nay hài lòng với tình trạng an ninh được bảo đảm, và có được cuộc sống khá hơn. Nay họ đang lo ngại việc quân đội mình rút đi sẽ khiến đất nước trở lại với tình trạng hỗn loạn.

Phe Taliban hiện đang tỏ ra mềm mỏng hơn trước, không còn ngăn cấm trẻ em gái đến trường,

cũng không phá hoại các cơ sở hạ tầng. Mục đích của họ là giành được quyền kiểm soát dân chúng, và có trách nhiệm trong các cuộc đàm phán hòa bình sắp tới. Những người dân đang lo sợ các hoạt động của Taliban sẽ làm đe dọa đến an ninh của đất nước, nhất là chính phủ của ông Karzai đang tỏ ra nhu nhược trước các cuộc tấn công của phe này.